

عبدالمحیی رشید پور

نوع دوستی!

- * فرد در خدمت اجتماع
- * انتکیزه‌های اجتماعی
- * محور فضیلت‌ها

* * *

فرد در خدمت اجتماع

در نظر بدی آدمی یک واحد بنظر میرسد ، ولی پس از بررسی دقیق آشکار میگردد که انسان بمنزله کارخانه‌های بزرگی است ، که در هر قسمت آن هزاران کارگر فعال ، شب و روز بکار اشتغالدارند ، آنچه که جالب بنظر میرسد ، اینست که در درجه اول تمام نیروها و تلاش‌های کارگران برای حفظ بهداشت و سلامت خود بدن است ، یعنی همه باهم کارمیکنند تا وضع عمومی بدن رضایت بخش باشد . چیزی که در این فعالیتهای پی‌گیر وجود ندارد ، موضوع خود پرستی و سودجوئی شخصی است ، چه آنها نمیدانند ، اگر وضع عمومی بدن خوب باشد ، خود بخود هر یکی از کارگران بدن بتناسب ، نشاط و سلامت خود را بدست خواهد آورد .

علم طبیعی در تشریح اسرار خلقت انسان ، این واقعیت را تأیید می‌کند ، در روده قسمت اعظم مواد غذائی ، یاتقریباً تمام مواد غذائی هضم شده ، از دیواره روده گذشته به خون میپیوندند ، معدل کش سلوهای دیواره روده ، از غذائی که از آنها عبور می‌کند تغذیه نمیکند ، بلکه رگهای خونی خاصی مواد غذائی مورد احتیاج سلوهای روده را تأمین میکند ، و همچنین تمام غذاهای سلوهای بدن ، همراه خون از قلب می‌گذرند ، ولی سلوهای دیواره قلب ، از مواد غذائی داخل قلب استفاده نمیکنند ، بلکه رگ‌های مخصوصی از خارج ، مواد غذائی را بدیواره قلب هدایت میکند .

شاید شگفت آور باشد که تمام اکسیژن مورد احتیاج بدن را شن‌ها تأمین می‌کنند ، معدل کک سلوهای دیوی ، از اکسیژن‌های درون‌شش‌ها استفاده نکرده ، بلکه مواد غذائی واکسیژن مورد احتیاج سلوهای دیواره شش را ، رگهای خونی دیگری تأمین مینمایند .

بدون تردید اجتماع واقعیتی است که از هر فرد انسانی تشکیل یافته است ، و تلاش‌های فرد فرد افراد است ، که پایه‌های اجتماع را استوار می‌گرداند ، و باز بطور یقین تکامل و اتحاط اجتماع ، وابسته یک‌پاره از افراد اجتماعی است ، و این انسان‌های اجتماع هستند که می‌توانند مدینه فاضله را بوجود آورند .

برای تشکیل دادن یک جامعه خوب در درجه اول باید هدف افراد از کوششها و تلاش‌های این باشد ، که جامعه‌مترقبی و پیشرفت‌های را برای خود بوجود آورند ، تادرسایه آن جامعه ، خود و خانواده ایشان بطور کامل برخوردار باشند ، بنابراین هر فردی باید خود پرسنی و سود طلبی شخصی را رها کرده ، سعی کند وظیفه‌ای که اجتماع با محض کرده است ، بخوبی انجام دهد ، اگر طبیب است سعی کند با موال و اعراض اجتماع دست تعدادی دراز نکند ، اگر معلم و دیراست ، باید سعی کند در مرحله تربیت فرزندان اجتماع مسامحه و تاشهل نورزد ، اگر تاجر و بازرگان است ، سعی کند نفع اجتماع را بر سود شخصی مقدم دارد ، تا افراد اجتماع ، دچار بحران‌های مالی و اقتصادی نگرددند ، و بطور خلاصه هر فردی بر استی و درستی ، وظیفه اجتماعی خود را انجام دهد .

انتگیزه‌های اجتماعی

یکی از داشمندان اخلاق غربی می‌گویید : هر قدر که می‌خواهی از زندگی بهره‌مند گردی باید در درجه اول بزندگی خدمت کنی این جمله حقایق بزرگی را در بردارد ، باید اجتماع با نشاطی وجود داشته باشد ، تادرسایه آن ، ما بخواسته خودمان برسیم . آیا در اجتماع فاسد ، برای افراد مصونیتی مالی و ناموسی وجود دارد ، آیا در اجتماعی که فاقد مصونیت باشد ، میتوان زندگی کرد ؟

بنابراین آنانکه بزندگی و حیات علاقه مندند ، باید در درجه اول

بزندگی خدمت کنند ، کوشش کنند تا در پی ریزی اساس اجتماعی سهیم باشند . امر و زه یکی از مشکلات اجتماعی ما اینست که همه بفکر خود شاند هر کسی میخواهد گلیم خود را از آب برون بکشد ، اصلاً چیزی که بفکر نمیرسد موضوع اجتماع است ، تمام تلاشها بر محور منافع شخصی دور میزنند ، و کمتر دیده میشود که تفکرات پر اساس تشکیلات اجتماعی دور بزندگی ، بزرگترین زیانی که از این نوع طرز تفکر عاید میگردد ، اینستکه اصول اخلاقی و انضباط و بهدشت و فرهنگ و سایر شئون زندگی ، تزلزل یافته ، فساد و تباہی بر تمام طبقات اجتماعی حکم فرما میگردد .

در این گونه اجتماعات ادب و انضباط و نظافت وقتی خوب است که منافع شخصی مادر میان باشد ، ولی وقتی ارتباطی در میان نباشد ، همه این الفاظ ارزشها را از دست میدهد ، و بعبارت دیگر نظم و اخلاق و حیثیت تام و موقعي ارزش دارند که مصالح ما ایجاد میکند ، ولی اگر منافع دیگران در میان باشد ، چیزی که بی قدر و ارزش خواهد بود همان کلمات عفت و حیثیت - پرستی و احترام بحقوق است ، آری در همین موارد اصول زندگی بهیچ چیز گرفته میشود .

بدون تردید این خطر تارو پود زندگی فردی و اجتماعی مارا برباد داده ، و سقوط اخلاقی و اقتصادی و فرهنگی مارا هر لحظه نزدیکتر میسازد . پیش از آنکه موجودیت خود را از دست داده باشیم ، بایدهم افراد اجتماع از خواب پیدار شده ، بجای تأسف خوردن و شک و تردید داشتن ، برنامه های پر ارزش اسلامی را یکی پس از دیگری عملی ساخته ، در تشکیل دادن یک اجتماع زندگه اسلامی قدم جلو گذارند ، تا کم کم تفکرات عمومی اجتماعی گسترش یابد ، و مردم بجای خود پرستی سعی کنند ، منظور از زندگی را در ایجاد عدالت اجتماعی و فرهنگ و اخلاق عمومی بدانند .

محور فضیلت ها

اسلام برای اینکه این نوع خود پرستی ها را از میان مسلمانان بردارد ، همه افراد مسلمانان را بایکدیگر برادرخوانده است ، و باین وسیله خواسته است

با نان بفهماند ، که خوشبختی را باید برای همه افراد اجتماع بخواهند و سعی کنند عوامل آنرا برای تمام افراد بوجود آورند ، امام جعفر صادق (ع) می‌فرمود : **المؤمن من أحوال المؤمن كالجسد الواحد إن اشتكت شيئاً منه وجد الهم ذلك في سائر جسده وارواحهما من روح واحدة** . یعنی مؤمن برادر شخص با ایمان است و در حقیقت همانند اعضاء جسم با یکدیگر اتحادی دارد.

در روایت دیگری امام جعفر صادق عليه السلام می‌فرماید : **يحب المرأة المسلم لأخيه ما يحب لاعز أهلها ويكره المرأة المسلم لأخيه ما يكره لاعز أهله** یعنی مردمسلمان کسی است که هر چه خوبی برای عزیزترین فرد خانواده اش میخواهد ، برای سایر افراد اجتماع نیز بخواهد و آنچه را که برای خود عزیزان خود نمیخواهد ، برای مسلمانان نخواهد.

در روایت دیگری که امام جعفر صادق عليه السلام از رسول خدا نقل می‌کند ، می‌فرماید : **هن أصبح ولا يهتم بأمور المسلمين فليس بمسلم** : یعنی هر که فکر خدمت با جامعه را نداشته باشد ، اصول امیتوان چنین فردی را مسلمان نامید.

قوانين اسلامی آنچنان پی ریزی شده است که ، می‌بایستی افراد اجتماع صالح نوعی را بر منافع شخصی مقدم دارند ، و هر کجا مقتضیات اجتماعی ایجاد کند ، از شخصیت هایی و مالی و جانی خود صرف نظر کنند ، و بر همین اساس فضیلت ها و شخصیت های فردی بر محور روحیات اجتماعی ایشان دور نمیزند ، هر قدر شخص اجتماعی تر باشد ، و فکر و روحش با جامعه وصالح آن توجه داشته باشد ، دارای ارزش بیشتری خواهد بود ، و یک مطالعه عمیق ، این واقعیت را در جزئی ترین مسائل تاریخی اسلام میرهن می‌سازد ، لذا آنکه در میدان جنگ مبارزه می‌کنند ، بر گروه گوشه نشینان بر تری دارند ، و آنانکه اموال خود را در راه صالح اجتماعی از دست میدهند ، بر آنانکه در فکر تمکن ثروت و اموال هستند مقدم می‌باشند ، و همچنین داش طلبان بر عیاد وزاهدهای صومعه نشین فضیلت و شرافت دارند ، و شاید از همین باب باشد که هدایت داشمندان از قطرات خون جان بازان بر تر و بالتر شمرده شده است.

رسول خدا می‌فرمود : **الخلق عيال الله فاحب الخلق الى الله من**

تفع عیال الله و ادخل على اهل بيت سروراً يعني افراد اجتماع همه جزء عبادات خداوند هستند و بر ترین بند کان کسانی هستند که سود و نفعشان بد عبادات پروردگار بیشتر باشد ، امام جعفر صادق (ع) فرمود : از رسول خدا پرسش کردند ، که بر ترین بند کان خدا کیا نند ؟ رسول خدا فرموده آنکه سودشان بیشتر متوجه مردم میگردد .

عن أبي عبد الله (ع) يقول سُلِّمَ رَسُولُ اللَّهِ مِنْ أَحَبِ النَّاسِ إِلَيْهِ
اللَّهُ قَالَ أَنْفَعُ النَّاسِ لِلْمَاسِ .

فرصت جوانی !

- ﴿ تنهاد را یام شباب است که انسان بنیاد اخلاق و عبادات خود را استوار میسازد ، هیچسا عنی از آن خالی از فرصت نیست اما یکدقيقة آنهم همینکه گذشت دیگر بر نمیگردد .
- ﴿ مطالعه کتابهای خوب ، تفکر در اسرار حیات و مصاحبত با دوستان اهل دل برای سعادتمند شدن کافی است .

(دانشمند شماره ۳۶۵ - روسکین)